

Roznášeči do zástupů

Podle Jan 6,1–13

Hra dynamicky ztvárňuje **závěr evangelia**, kdy učedníci roznášejí jídlo lidem, všichni se nasytí, a ještě zbyde dvanáct plných košů. Hra je navržena se dvěma závěry, které zdůrazní **odlišné momenty** tohoto biblického příběhu.

Příprava prostoru

Na jedné straně místnosti je „Ježíšův stůl“ (např. židle, na které leží hromada vystřížených papírových chlebů nebo molitanové míčky). Na druhé straně místnosti sedí děti na zemi v malých skupinkách (představují „zástupy“ sedící v trávě).

Počátek hry

1. Určíme dva nebo tři „učedníky“ (roznášeče). Ti mají za úkol brát od „Ježíšova stolu“ chleby (vždy jen tolik, kolik poberou do obou dlaní) a bezpečně, v klidném tempu je roznášet sedícím skupinkám dětí.
2. Jakmile sedící skupinka dostane chléb, musí ho poslat dokola v rámci své skupinky, aby se ho každý dotkl („nasytil se“).

Varianta A: Pointa „Zázračného nadbytku“ (Vizuální překvapení)

Tato varianta dává jasný smysl tomu, proč na konci sbíráme „zbytky“. Ukáže dětem, že **Boží štědrost nejde vyčerpat**.

- **Úprava hry:** Na začátku hry dětem ukážeš, že na „Ježíšově stole“ je přesně **5 chlebů** (např. 5 větších molitanových míčků nebo bochánků z hnědého papíru). Nic víc.
- **Tajný prvek:** Pod stolem (nebo v krabici pod ubrusem) schováme dalších **12 menších košů/krabiček** nebo 12 velkých papírových chlebů, o kterých děti neví.
- **Pointa a závěr:** Když učedníci rozdají pět chlebů do zástupů a všechny děti se „nasytí“ (všichni si chléb podrží), řekneme: „*A teď se podívejte, co se stalo! Všichni jedli, nikomu nic nechybí, a Ježíš říká: Seberte zbylé kousky, ať se nic neztratí!*“

- V tu chvíli učedníci (nebo všechny děti společně) začnou zpod stolu vytahovat schované zbytky. Společně nahlas počítáte: „*Jeden koš, druhý, třetí... dvanáct!*“
- **Tečka:** Všechny koše vyskládáte doprostřed kruhu. Pointou je údiv: „*Jak je to možné? Začali jsme s pěti chleby, všichni jsme se nasýtili, a teď tu máme dvanáct plných košů? U Ježíše prostě nikdo netrpí nouzí a jeho láska nikdy nedojde.*“

Varianta B: Pointa „Sítě solidarity“ (Vztahová pointa)

Tato varianta promění hru v živou ilustraci toho, jak se z cizích lidí v davu stalo **jedno propojené společenství** (církve).

- **Úprava hry:** Každá skupinka (zástup v travě) dostane na začátku hry jedno klubíčko provázku (nebo dlouhou stuhu). Když k nim dorazí učedník s chlebem, první dítě se chytne konce provázku, podá chléb sousedovi, klubíčko odmotá a podá dál. Než se celá skupinka „nasytí“, jsou všichni v dané skupině propojení nití.
- **Pointa a závěr:** Jakmile učedníci rozdají všechno jídlo, vyzveme zástupce jednotlivých skupin, aby konce svých provázků přinesli doprostřed k „Ježíšovu stolu“ a tam je svázali dohromady.
- **Tečka:** Vznikne velká pavučina/síť, která spojuje úplně všechny v místnosti. Vyzveme děti, aby se nitě jemně chytily a zvedly ji nad hlavu. Závěr je jasný: „*Podívejte se. Na začátku byl obrovský dav hladových lidí, kde se nikdo s nikým neznal a každý se staral jen o svůj žaludek. Na konci jsme díky jednomu klukovi, který se rozdělil, všichni nasycení a propojení v jednu velkou rodinu.*“

Kterou vybrat?

Pokud chceme spíše **dynamický a radostný údiv nad zázrakem**, zvolíme **Variantu A** (ideální pro unavenější děti, které potřebují silný vizuální wow-efekt). Pokud chceme aktivitu zakončit v **klidnějším, duchovním tónu**, zvolíme **Variantu B**, na kterou se dá navázat závěrečnou modlitbou v kruhu kolem vytvořené sítě.